

1988-09-03
artikel

's-Gravenhage, 3 september 1988

De Heer Brouwer de Koning,
Tomatenstraat 143
2564 CN 's-Gravenhage,

Geachte Heer Brouwer de Koning,

Hierbij doe ik u het toegezegde artikel toekomen.

Is het mogelijk een exemplaar van het blad waar het artikel in verschijnt toe te zenden ?

Met hartelijke groet

J.D.W. Eerbeek
Wolfhazestraat 61
2573 NT 's-Gravenhage
tel 64.66.51

GEDENKT DE GEVANGENEN

Achter de muren van het grote gevangeniscomplex in Scheveningen is in de vijf inrichtingen van justitie die daar gevestigd zijn de kerk aanwezig.

Voor dat kerkewerk is onder de gevangenen veel belangstelling. Wekelijks worden er kerkdiensten en gespreksgroepen gehouden en er bestaat gelegenheid tot persoonlijke gesprekken met de aan de inrichtingen verbonden predikanten en aalmoezeniers.

Isolement doorbreken

Nogal wat mensen buiten de gevangenis voelen een grote afstand als het om mensen in de gevangenis gaat. De wereld van criminaliteit kan heel bedreigend op je overkomen. En toch is zorg en aandacht voor gevangene medemensen verbonden met het hart van het Evangelie. Jezus zegt zelf: "Ik ben in de gevangenis geweest en gij hebt mij bezocht." Verbondenheid zoeken met gevangenen is een teken van heilgeloof. Een minder bekend woord staat in de Hebrëënbrief: "Gedenkt de gevangenen alsof gij met hen gevangen waart" (Hebr. 13:3). Dat woordje "gedenken" is veelzeggend. Het is veel meer dan even "denken aan". Het is in de bijbel een woord van heil! Als God mensen gedenkt dan brengt Hij een ommekeer in hun levenssituatie. Dan schijnt Hij toekomst in situaties van toekomstloosheid. Gevangenen gedenken betekent in de Hebrëënen de Hebrëënen het gestalte geven aan christelijke broeder- en zusterschap. Het gaat daarbij niet alleen maar om broeders en zusters in het geloof. Maar om de hele bevolking van de gevangenis. Want christelijke broeder- en zusterschap is als je de bijbel leest nooit naar binnen gekeerd, maar altijd naar buiten gericht. Het wil de grenzen overgaan van de eigen gemeenschap. En zo iets laten zien van de grenzeloze menselijkheid van God. God houdt van ons mensen. Hoe onze levensgeschiedenis ook is, wil Hij met ons tekenen weer de tocht opnieuw beginnen. Gevangenispastoraat kan dus niet op zichzelf bestaan, maar gaat uit van de plaatselijke kerken. Het wil het isolement doorbreken, waarin de gevangenen verkeren. En communicatie totgang brengen tussen binnen en buiten.

Het evangelie zichtbaar en voelbaar maken

Het kerkewerk in de gevangenis kan dus niet zonder deelname van kerkgangers van buiten. Hun gaan achter de muren is veel meer dan zomaar het bijwonen van een kerkdienst en een gesprek met een gevangene. In hun gaan achter de muren leggen zij heel zichtbaar en tastbaar getuigenis af van de liefde van God. Die niet vergeet. Die ons niet in de steek laat. Maar Die ons opzoekt in onze nood. Kerkgangers van buiten die samen met de mensen van binnen de liturgie vieren laten zo zien wat het betekent om met God en met elkaar in gemeenschap te mogen

leven. Een bewoner van de gevangenis zei het eenszoo: "Die mensen van buiten die 's zondags in de kerk komen geven mij het gevoel dat ik weer mens ben."

Kerkdienst: een levend gebeuren

Er is iedere zondag veel belangstelling voor de kerkdienst. Wij volgen een sobere liturgie. En we zingen met de bredere kerkgemeenschap mee uit het Liedboek voor de Kerken. Er is veel belangstelling voor de uitleg van het bijbelverhaal. We bidden samen: Het Onze Vader; in 10 talen. De gehele bewoonde aarde klinkt er in mee. En dan aan het eind: de oude en altijd weer nieuwe zegen: "De Here zegene u en Hij behoeft u....". En we kijken elkaar dan altijd aan. En iemand zei toen ik aan het eind van mijn detentie afscheid van hem nam: "Bij die zegen aan het eind van de dienst, als we elkaar dan aankeken, dan had ik altijd het gevoel dat er ook een stukkie zegen voor mij bij zat..."

Niet alleen in de gevangenis

Veel mensen die in de gevangenis terecht komen heeft het aan kansen en mogelijkheden ontbroken om naar een als zinvol beleefd leven toe te groeien. Zij verkeren in een vicieuze cirkel die zij op eigen kracht moeilijk kunnen doorbreken. Daarom is het niet alleen nodig dat de kerk tijdens de detentie aanwezig is, maar ook na de detentie kan de kerk van grote betekenis zijn. Om mensen bij te staan een nieuwe levensweg te gaan en niet meer in oude patronen te vervallen. In dit verband hebben de Haagse Kerken een tweetal met het gevangenispastoraat verbonden nazorgprojecten. Het gaat om een laagdrempelig Open Huis: een Koffiecafé, Oktopus genaamd, en een Huis voor Begeleid Wonen. In dat laatste huis kunnen mensen een jaar lang onder begeleiding wonen en werken aan een eigen toekomstplan. Beide projecten bedoelen de tijdens de detentie opgebouwde contacten voort te kunnen zetten, en zo ook de kerkelijke gemeente bij de nazorg te betrekken.

Med

Medewerkers gevraagd

De ondersteuning van het werk van de kerk in de gevangenis en in de nazorg is door de Haagse Kerken ondergebracht in de Stichting Exodus. Voor dat werk zijn heel veel vrijwillige medewerkers nodig. (voor gevangenisbezoek of medewerker in een van de nazorgprojecten). Ook financiële steun is, gezien de hoge kosten die met een dergelijke project verbonden zijn, welkom (giro: 1989910, stichting Exodus, Den Haag). Als u aan een van de projecten wilt gaan meedoen of informatie wilt ontvangen kunt u telefonisch contact opnemen met de stichting Exodus, Frankenslag 164, tel. 51.41.61.

Ds. J.D.W. Eerbeek
predikant gevangenis
Scheveningen
voorzitter st. Exodus